

Objectiu: eliminar l' 'okupa'

A València,
i per primera vegada,
un jutge acusa
quatre 'okupes'
de ser terroristes
disposats a actuar.
El magistrat
s'ha inhibit a favor
de l'Audiència Nacional
en un procediment que
pot provocar que els
acusats s'enfronten
a penes de catorze anys
de presó.
I tot malgrat que
l'actuació judicial,
segons les proves
aconseguides, sembla
un vertader disbarat.

El veterà periodista Antoni Batista acaba de publicar un llibre que es diu *Okupes, la mobilització sorprenent* (Ed. Rosa dels vents). La major virtut del relat descriptiu i informatiu que fa l'autor és que ha aconseguit connectar amb els *okupes* i que els joves militants parlen a través seu. Això és summament difícil. Per regla general, els membres d'aquest moviment urbà no es refien de la premsa, i consideren els periodistes "gossos del capitalisme". Com que els *okupes* manifesten que es mouen contra el capitalisme, recelen dels seus presumptes gossos. Pensen que l'autosuficiència és prou per comunicar-se i per combatre la vida, per dissenyar-la segons els seus desitjos.

Recentment, però, a València, el sistema s'ha encarregat de demostrar que necessiten de simpaties externes i de respecte exterior en la seua causa, basada en un anarquisme radical que apliquen a través de l'ocupació d'immobles; és aquesta una escenificació del combat contra l'especulació, símbol primordial del capitalisme voraç. Perquè sense suport social no podran evitar l'estigma i la pressió que un jutge, amb l'aplaudiment dels sectors més reaccionaris, ha aplicat sobre quatre joves *okupes*, i sobre tot allò que representen. Que, essencialment, és la subversió del sistema, a través d'accions, de vegades virulentes, que serveixen per posar-lo en evidència.

Repressió versus dissensió. Al nostre país, les primeres ocupacions d'immobles abandonats —o deixats de la mà del propietari i de l'administració— varen arribar el 1977, segons el mateix

Batista explica en el seu llibre. L'any 1999, en tot l'estat s'arribava a la xifra de 200 habitatges ocupats. Progressivament, bona part d'aquestes accions, com la del cinema Princesa de Barcelona, han acabat amb contundents desallotjaments policials i nombrosos detinguts.

Per què? Realment, és necessària tanta força per resoldre una ocupació? És necessari que la majoria de delegats del Govern central es prenguen el desallotjament d'un immoble ocupat com si es tractara d'una guerra? Cal considerar que no, si tenim en compte que la majoria d'*okupes*, com els activistes dels moviments antiglobalització, recorren a la resistència pacífica, o a accions aïllades de destrossa estrambòtica de mobiliari urbà. Però tant els antiglobalització, com els *okupes*, han acabat convertint-se en elements reconeixadors sobre els quals fer caure el pes de la llei amb la duresa més extrema, en uns temps en què els polítics han estat incapaçs de resoldre els problemes d'inseguretat ciutadana.

Les enquestes apunten que la sensació d'inseguretat ciutadana no para d'augmentar. Aquells que, com a inquilins insòlits, o com a destrossa-aparadors eventuais, s'enfronten a l'ordre establert són objectius fàcils. La joventut, i la seua òbvia militància política, els converteix en preses fàcils per aplicar sobre ells tota la força de l'aparell de càstig que no és tan fàcil d'aplicar contra els delinqüents. Si, a partir d'ací, i amb una estratègia demagoga, el poder relaciona les manifestacions antisistema dels *okupa* amb els actes vandàlics estil *kale borroka* del País Basc, queda establerta una jugada de cara a la galeria. Una ju-

gada que faculta determinats jutges, comandaments policials i polítics per vendre els *okupes* com els majors enemics públics dels votants. Una jugada que fa semblar a aquells que els reprimeixen com àngels guardians dels interessos públics.

De mica en mica, i a mesura que els *okupes* han anat creixent com a moviment alternatiu, la repressió contra ells ha anat fent-se més i més aparent, conjugant tanta contundència com ineficàcia. Perquè, per moltes detencions que la policia practique, després, el jutge, amb el codi penal a la mà, els deixa sortir amb penes que no superaven el pagament d'una multa. Però a València, ara ha succeït un fet que obre un precedent perillós: un jutge ha dut a la pràctica —és a dir, en l'aplicació de mesures judicials— l'associació del moviment *okupa* amb el terrorisme. Fins ara, això només s'atrevien a suggerir-ho alguns polítics i mitjans de comunicació cavernícoles. Ara, un representant de la justícia ha traspassat la barrera, i ha transformat la teoria en acusació real contra joves reals. Joves que fa un mes que estan a la presó.

Mesura espectacular. I és que mai abans cap magistrat havia acusat de pertinença a banda armada membres d'una tribu urbana llibertària. No obstant això, les estadístiques feien pensar que això arribaria. Perquè la policia, a València, ha detingut enguany 50 *okupes* per desordre públic, danys en propietats privades i usurpació de vivendes. Tots han tornat a la llibertat, excepte els que varen acabar en presó el passat 15 d'octubre.

Després d'una manifestació a València del grup feixista Espanya 2000, i del desallotjament d'una casa ocupada en el districte del Marítim —casa vinculada al col·lectiu alternatiu conegut com Malas Pulgas—, un grup de joves *okupes* protagonitzaren una sèrie d'avalots. Aquests es traduïren en destrosses en quatre immobiliàries de la ciutat, en lesions a un dels propietaris i en danys en una sucursal bancària, en diversos contenidors de fem i en un vehicle. Quatre joves *okupes* d'entre vint i vint-i-dos anys varen ser detinguts. El titular del jutjat d'ins-

A dalt, dos dels *okupes* detinguts. A sota, manifestació en suport dels quatre joves del col·lectiu Malas Pulgas.

El suport dels 'okupes' als presos del País Basc ha estat la gota necessària perquè se'ls acuse de terrorisme

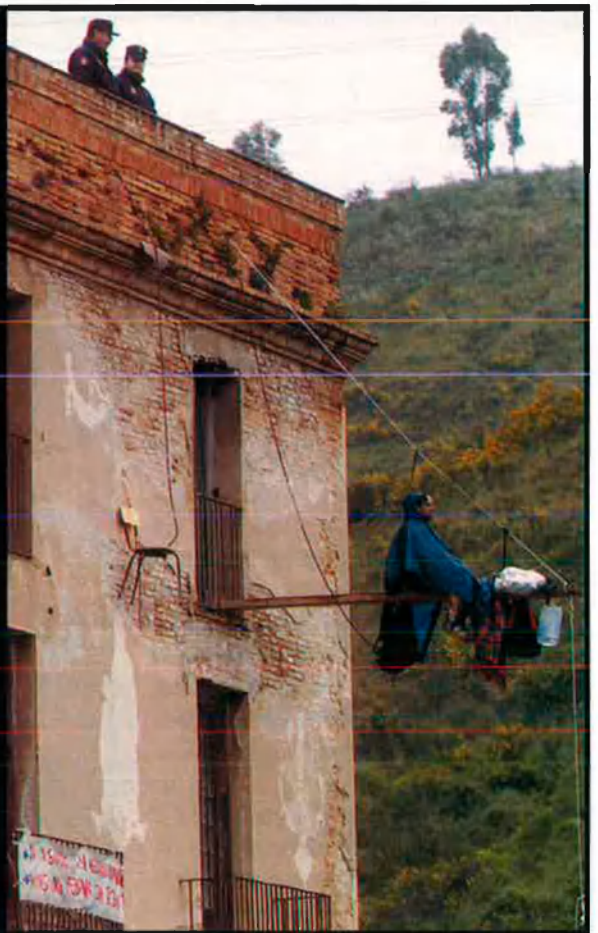
trucció número dos de València els va acusar d'associació il·lícita, desordres públics, lesions i danys. L'acusació d'associació il·lícita era només el principi de la sorpresa. Perquè en els escorcolls domiciliaris que la policia va efectuar després de la detenció, els encarregats de la investigació han anat deixant caure als periodistes de manera progressiva que han trobat prou elements per sostenir una acusació contra ells "d'associació il·lícita amb la finalitat d'alterar greument l'ordre i la pau pública". Fanzines, pancartes i papers que al-

dien a accions de desordres públic, així com manilles, cadenes, i un suposat manual de fabricació d'explosius. La troballa de papers a favor de l'alliberament dels presos bascos va ser interpretada pel jutge com la gota necessària per concloure que l'associació il·lícita era "de tarannà terrorista".

No solament això: el fet que el col·lectiu Malas Pulgas oferira classes de defensa personal per a dones ha servit perquè aquesta activitat es relacione amb instrucció guerrera per al combat físic contra les forces de seguretat, i per

Diferents accions relacionades amb el moviment okupa. A dalt, esquerra, operació de desallotjament del cinema Princesa de Barcelona. A sota, una bandera okupa oneja en l'ajuntament de la capital catalana. A la dreta, un jove protesta penjant-se a Can Masdeu, a Collserola.

subvertir a colps els estaments del sistema.

El tractament per als joves empresonats ha estat desproporcionadament dur. Presó provisional, comunicació inicial i un secret sumarial massa llarg per a un actuació d'aquestes característiques. Efectivament, el tractament ha estat semblant al que es podria aplicar als acusats d'haver participat realment en qualsevol acte terrorista.

Ha fet falta un histrionisme jurídic d'aquesta mena perquè, per primera vegada, i sempre de manera molt relativa, hi haja hagut un cert acostament del moviment *okupa* envers periodistes i intel·lectuals progressistes. Manifests a favor de l'alliberament dels empresonats, mobilitzacions diverses encapçalades pels al·lucinat familiars dels presos, i fins i tot el posicionament a favor de les forces polítiques d'esquerra són algunes de les accions organitzades per demanar una actuació serena en aquest cas.

Però no han estat suficients. Un dels joves ha estat posat en llibertat, després del pagament d'una fiança de 4.000 euros, perquè, segons fonts relacionades amb el cas, "el jutge considera que era menys dolent que els altres". En efecte, la consideració és que, si bé és un apoloista del terrorisme, no va participar directament en els actes vandàlics pels quals els seus companys continuen en presó. Segons un comunicat dels quatre *okupes* que es pot trobar a la pàgina web www.nodo50.org/cartelera_libertaria, els joves continuen fermes en la seua adhesió al moviment, creuen encara més en la injustícia del sistema i pensen que al seu alliberament l'hauria d'acompanyar el de molts altres presos del penal de Picassent. Cosa inviabile, és evident.

El jutge valencià s'ha inhibit en favor de l'Audiència Nacional, que és la instància especialitzada en els delictes de terrorisme. No obstant això, el magistrat considera ara que els objectius actuals del col·lectiu Malas Pulgas no es

poden considerar estrictament d'ordre terrorista, però sí il·lícits i violents, i germen d'un futur grup de subversió del sistema a través del terror. És suficient això perquè el magistrat haja enviat el cas als jutjats encarregats d'obrir diligències en casos de terrorisme.

Possiblement, quan el cas arribe a l'Audiència, aquesta la retornarà a València, vist que no hi ha proves suficients perquè els jutjats centrals s'encarreguen del procés. Possiblement, en aquest moment, el jutge haja de canviar el seu punt de vista sobre el cas, i no acusar els joves de formar una potencial banda armada. Però, fins que arribe aquell moment, els tres okupes hauran hagut d'empassar-se una criminalització total, i hauran passat un temps en presó absolutament insòlit.

Recursos contra la inhibició. Les defenses dels acusats han presentat recursos contra totes les actuacions judicials. L'últim, contra la inhibició. El dar-

canvia el guió VOTA CGT, pren la iniciativa!

rer és un recurs que repassa els arguments del jutge instructor per qualificar els fets investigats de terrorisme i també la de grup terrorista: el col·lectiu Malas Pulgas va nàixer de l'ocupació d'un immoble, els seus fins són promoure i difondre l'acció directa, pren les seues decisions de forma assembleària i practica activitats com ara la distribució de textos d'ideologia anarquista radical en què es justifica la lluita armada com a arma política. Fanzines amb il·lustracions de presos d'ETA, així com retalls de premsa d'un diari valencià hostil al moviment *okupa* –retalls on s'havien destacat noms de determinats periodistes–, són també interpretats pel jutge com a proves terroristes. Índicis de contactes amb Batasuna o el GRAPO refermen les valoracions del jutge instructor.

Els advocats defensors al·leguen que els anarquistes, per definició, s'organitzen mitjançant assemblees, i que els presumptes contactes amb Batasuna no constitueixen cap delictes, més encara si els intents de contactar es feren quan encara era un partit polític legal. També insisteixen a dir que només la imaginació judicial pot deduir que els *okupes* tenien una relació real amb el GRAPO, ja que els documents confiscats no donen peu a cap suposició per l'estil. Tampoc els fanzines alternatius trobats en els escorcolls domiciliaris –fanzines que qualsevol pot aconseguir per Internet– indiquen voluntat d'utilitzar explosius per a actes criminals.

Els advocats també recorden una sentència del Tribunal Constitucional segons la qual el concepte de "banda armada" només és aplicable a grups efectivament armats i amb capacitat per produir terror en la societat. Un terror que supose un atac al conjunt de la societat democràtica. A qualsevol altra interpretació li manca cobertura constitucional.

Tret que cadenes o un cadenat de moto –alguns dels objectes "terroristes" trobats per la policia– puguen ser considerats elements que atempten contra la democràcia, cal concloure, segons la jurisprudència, que l'acusació contra els quatre *okupes* no té cobertura constitucional.

Joan M. Oleague

Debat a Ràdio Klara (104.4 FM)

També hi pots accedir des del nostre lloc web: www.cgt.es

Dilluns, 2 de desembre a les 18 hores,
des d'El cafè de les malesherbes'

L'ensenyament públic, a debat

- propostes sindicals i educatives de la CGT
- Hi participen representants des d'infantil a la universitat

CGT País Valencià
Av. del Cid 154
46014 València
Tel. 963 834 508

CGT Illes
C/ Àngel Guimerà, 48 baix
07004 Palma de Mallorca
Tel. 971 753 294

CGT Catalunya
Via Laietana, 18 - 9
08003 Barcelona
Tel. 933 103 362

